

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nicolai Cavssini Trecensis, E Societate Iesv, De Eloqventia
Sacra Et Hvmana Libri XVI**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1634

Hypomone.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70090](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70090)

310

Iuncta sunt
Additur enim, Tu nullus alio qui, illum autē
magnum in canendo. Et,
— non ego Daphia

Iudice te metuam.
Qui, scilicet mihi iniquus es, & non recte iu-
dicaturus. Latine dicitur pronuntiatio.

u ypothosis.
Et παραδοξος, quo suspenduntur auditorum a-
nimi. Arist. Rhet. lib. 3.

u ypothesis.
Est præstantia quædam animi, & fiducia ora-
tionis. Vt, *Ἐπίλεξα τὸν φίλιππον φαεινῶς
θυῖας, ὥστε τοὺς ἐκείνῳ συμμάχους, αὐτοὺς ἀνισα-
μίνως ἠμολογῆναι.* Hermog. *πρωτὶ* id. lib. 1. p.
283. Redarguit Philippum tam aperte, ut eius
focij exurgentes faterentur.

u ypothesis.
Est, cum singulis rebus, sententijsque singula
debita verba iunguntur: vt,

*Procumbunt piceæ, sonat iſta securibus i-
lex.*

*Fraxineaque trābes, cuneis, & fissile vo-
bur*

*Scinditur, aduolunt ingentes montibus or-
nos.*

*Et, Venit hyems, teritur Sicyonia bacca tra-
petis,*

*Glandæ juces redeunt lati, dant arbura syl-
ua.*

*Et, Variis ponit foetus ausumnus, & alte
mitis in apricis coquitur vindemia saxis.*

Hæc figura latine vocabitur subiunctio, vel
subinsertio, vel subnexio,

u ypothesis.

Vel ὑπεροπὴ πρότερον, est sententia cum ordo in
verbis mutatur: vt,

*Torrere parant flammis, & frangere sa-
xo.*

*Et, Postquam altos tetigit fluctus, & ad æquora ve-
nit*

Prius enim franguntur fruges, & postea co-
quuntur, & ante ad æquora venit, & sic teri-
git fluctus. Tale est, & illud. Hic accipiet be-
nedictionem a domino, & misericordiam a
Deo salutari suo. Prius enim dominus mise-
ricordiam a domino, & misericordiam a
Deo salutari suo. Prius enim dominus mise-
ricordiam a domino, & misericordiam a
Deo salutari suo. Prius enim dominus mise-
ricordiam a domino, & misericordiam a
Deo salutari suo.

Hanc figuram peculiarem Homero fuis-
se indicat M. Tullius ad Attic. ὑπεροπὴ πρότερον
ἐμυρῆως.

Fit cum perfectæ formæ similes conferuntur.

Virg. *Talis amyceles domitur Polla is habentis.*

Cicero de L. R. Mare quod sua natura tran-
quillum sit, ventorum violentia, & concurba-
ri solet: sic populus Romanus.

Ironia.

Simulatio. Frequentissima apud oratores,
quæ figura aliud verbis significamus, aliud re
sentimus. A quo genere figuræ prociuium *Aqui p.*
pro Ligatio sumptum est: Nouum crimen
C. Cæsar, & ante hunc diem inauditum,
& cat.

Ironia, sententiæ figura, quæ hoc modo
enuntiabo: hic enim egregius author com-
muniū commodorum, custos, & defensor
reip. salus, & columen ciuitatis, de quo con-
traria, scilicet intelligi velim. Mutabo verba
ordine eorum verso, vel tota locutione aliter
explicata, sic namque iste cuius ope, & auxi-
lio, videlicet ciuitas nititur. Mane utique
Ironia eadem, neque læditur verborum im-
mutatione. At vero si figura elocutionis sit,

quam repetitionem, Græcè *ἰρωνία* voca-
mus, quæ est huiusmodi. Ille author discor-
diantium, ille dux seditionum omnium, ille
tumultuosus proditor in bello: & illam par-
tem orationis repetitam sæpius in initio
membrorum, aut casorum sustulero, & tan-
tum semel dixerō, subiturgens, &c. hoc mo-
do: ille, qui seditionum author, discordiantium
conciator, in pace tumultuosus, in bello pro-
ditor fuit: figura elocutionis sustuli. Nonnun-
quam autem, imo plerumque concur-
rere potest, vt sententiæ figura conun-
gatur cum elocutionis figura: quæ hoc modo
enuntiatum est: Ille amator patriæ egre-
gius, ille reip. custos, ille defensor libertatis,
ac legum. Cum hoc de eo dicatur, de quo
contraria intelligi volumus, & Ironiam esse,
quæ figura sententiæ est, & epianaphoræ, de
qua, cum maxime diximus, quæ est elocuti-
onis. Nunc ad instituta pergamus. Sunt igitur
figurarum elocutiones alie, ad ornandam
tantum, & quasi ad pingendam orationem
accommodata: quibus princeps Gorgias Le-
ontinus vti solet, sed sine modo. Et ideo illius
oratio, quæ in initio audientes nouitates per-
mouerat, fastidium meruit. Hæcrotas autem
post eum parcius, nec non etiam ipse Demo-
sthenes, sed tanta moderatione, vt nunquam
in eadem incurat.

Tul. xij. p. 30.

Boha Presby. p. 350.

Tul. Rufini p. 22.

Aqui p. 14.

idem p. 17.

Aqui p. 14.

Alc. xhe 172.

Tra.